

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

bez udziału stron w sprawie **P. P.**, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2018 r., jego skargi na przewlekłość postępowania przygotowawczego nadzorowanego przez Wydział do Spraw Wojskowych Prokuratury Okręgowej w P. o sygn. PO VIII Ds. [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. odrzucić skargę;**
- 2. zwrócić P. P. opłatę uiszczoną od skargi w kwocie 200 zł.**

UZASADNIENIE

Wydział do Spraw Wojskowych Prokuratury Okręgowej w P. nadzorował śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych, tj. Dowódcę [...]. Brygady [...] w M. oraz Dowódcę [...]. kompanii [...]. Brygady [...] w M. w okresie od dnia 4 listopada 2017 r. do dnia 7 grudnia 2017 r., w ten sposób, że nie zapewnili mł. chor. P. P., który doznał urazu palca prawej nogi podczas ćwiczenia taktycznego pt.: „[...]”, leczenia zgodnego z zaleceniami lekarza z wojskowego szpitala w W., w konsekwencji czego doszło do amputacji w/w palca,

czym działali na szkodę interesu prywatnego wymienionego żołnierza, tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 231 § 1 k.k.

Postępowanie to zakończono w dniu 28 czerwca 2018 r. postanowieniem o jego umorzeniu (k. 154), które uprawomocniło się w dniu 17 sierpnia 2018 r. (k. 160).

W dniu 23 lipca 2018 r. P. P. wniósł skargę na przewlekłość postępowania przygotowawczego w sprawie o sygn. VIII Ds. [...]. Skarżący podniósł, że sprawa nabrała cech przewlekłości, ponieważ trwa prawie rok i z tego tytułu poniósł on negatywne skutki, w tym finansowe.

Kierownik Działu III – Prokurator Wydziału do Spraw Wojskowych Prokuratury Okręgowej w P., w piśmie z dnia 2 października 2018 r., na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j.: Dz. U. z 2018 r., poz. 75), wniósł o odrzucenie skargi jako niespełniającej wymagań określonych w art. 6 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy. Jednocześnie w uzasadnieniu podniósł, że w wypadku nieuwzględnienia tego wniosku, skargę P. P. należy pozostawić bez rozpoznania, bowiem została ona wniesiona już po zakończeniu przedmiotowego postępowania, a więc nie dotyczy toczącego się postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (dalej: „ustawa o skardze”), skarga powinna zawierać przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Nie może więc budzić wątpliwości, że uzasadnienie skargi powinno przede wszystkim zawierać wskazanie powodów, dla których strona uważa, że doszło do przewlekłości w prowadzonym postępowaniu, i to takiej przewlekłości, która daje podstawę domagania się stwierdzenia, iż doszło do naruszenia jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 i 2 ustawy o skardze).

Analiza skargi prowadzi do jednoznacznego wniosku, że rozważane pismo procesowe nie zawiera w istocie żadnego uzasadnienia. W szczególności nie podaje się w nim żadnej okoliczności dotyczącej przebiegu postępowania, nie mówiąc już o wskazaniu konkretnych czynności procesowych, których zaniechanie lub wadliwe wykonanie miało – w ocenie skarżącego – doprowadzić do przewlekłości. Stanowisko autora skargi, że doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki oraz oświadczenie, że poniósł on negatywne skutki trwającego prawie rok postępowania przygotowawczego, w niczym nie konkretyzuje wysuniętego twierdzenia o wystąpieniu zwłoki w postępowaniu. W orzecznictwie podkreśla się, że „przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze oznacza wskazanie czasu trwania postępowania, świadczącego o wystąpieniu przewlekłości, jak również konkretnych czynności procesowych, których organ procesowy nie podjął lub dokonał wadliwie, powodując w ten sposób nieuzasadnioną zwłokę w postępowaniu (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2013 r., III SPP 174/13, Legalis nr 924692; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2017 r., KSP 1/17, Legalis nr 1715005).

Jak wynika z art. 9 ust. 1 ustawy o skardze, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 tej ustawy, sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków. W związku z tym, na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy, skargę P. P. należało odrzucić.

Stosownie do treści art. 17 ust. 3 ustawy o skardze należało z urzędu zwrócić P. P. uiszczoną opłatę od skargi.

Na marginesie trzeba zauważyć, że w niniejszej sprawie nie było możliwe pozostawienie skargi P. P. bez rozpoznania z przyczyn podanych w pisemnym stanowisku prokuratora, jako wniesionej już po zakończeniu postępowania przygotowawczego i niespełniającej tym samym wymogu z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze. W myśl bowiem uchwały Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 2011 r., WZP 2/10 (OSNKW 2011, z. 4, poz. 31), tok postępowania przygotowawczego w rozumieniu art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym

prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, kończy uprawomocnienie się postanowienia o jego umorzeniu. Skoro więc postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego uprawomocniło się w dniu 17 sierpnia 2018 r., to wniesienie skargi przez P. P. w dniu 23 lipca 2018 r. nie nastąpiło poza tokiem postępowania w sprawie o sygn. PO VIII Ds. [...].

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.